

Варнен. гр. 01.10.1925
м. ур. г.

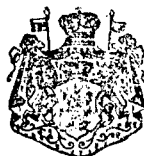
Таксата е платена.

Година VI.

Варна, 20 Ноемврий 1925 год.

Брой 20.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия. Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 "
За частни лица и кооперации	50 "

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

ДОКЛАДЪ

за състоянието на Окр. вестникъ.

Съгласно протоколното решение на Почитаемия съветъ под № 6/20 отъ 9 мартъ т. г. се гласува и впоследствие утвърди по § 7 п. 1 сумата отъ 100,000 лева за издаване на Окр. вестникъ, органъ на Окр. Постоянна Комисия. Постоянната комисия въ изпълнение горното протоколно решение № 82/12 отъ 16 юний т. г. пристъпи къмъ изпълнение на решението. За целта се назначи персонала на редакцията — за редакторъ варнен. адвокатъ Николай Г. Николиевъ и за администраторъ Бончо Д. Генчевъ Възложи се по търгъ печатането на вестника върху печатаря Гайтанджиевъ по цена 1050 лева за брой заедно съ хартията. Вестника се печата въ 1000 броя, по абонаменти и разпределени както следва: селски общини 64, училищни настоятелства — български и турски 222, църковни настоятелства — 80, фелдшери и акушерки — 65, кооперации — 30, окръжни съветници — 33, кметове и кметски наместници — 150, частни лица — 30, всичко 694 платени абонати. Безплатни абонати 130 (на М-вата, на Народната библиотека, окр. управление, всички постоянни комисии, всички учреждения и на разни списания и вестници). Всичко абонати имаме 824.

Забележка. Понеже пощата много нередовно доставя вестника на абонатитъ, то често се губятъ броеве, които поради характера на вестника сме принудени да заменяваме, ето защо тоя остатъкъ отъ 176 броя въ по-голямата си частъ се поглъща отъ тази нередовностъ на пощата.

Разхода на вестника е следния: За печатъ около 45,000 лева, за персоналъ 53,000 лева, пощенски разноска около 4,000 лева, за хонораръ 13,000 лева, за допълнителни страници въ случай на нужда 5,000 лева, — всичко 120,000 лв. Озпуснати отъ Постоянната комисия има по § 7 п. 1. — 100,000 лева. Прочие, налага се едно увеличение отъ 20,000 лева, което ще отиде главно за хонораръ на сътруднителъ и за пощенски разноски и увеличение числото на страницитъ на вестника при повече материалъ отъ официаленъ характеръ. Тая смѣтка е за 40 броя, които ще излезатъ до края на настоящата бюджетна година. Изгледитъ за приходитъ сж следнитъ: отъ обявления ще постъпятъ до края на годината около 25,000 лева, до сега имаме публикувани обявления за около 15,000 лева.

Забележка. Следъ нова година количеството на обявленията ще намалее, поради приключване на търговетъ.

Отъ абонаментъ ще следва да постъпятъ около 50,000 лева — всичко приходъ по вестника 75,000 лева максимумъ. Недостигъ до исканата сума 120,000 лева — 45,000 лева Но независимо отъ тоя недостигъ вестника има и ще трѣбва да има и друго предназначение, освенъ това да служи като разпространителъ на нарежданията на Постоянната комисия.

Една отъ главнитъ задачи на вестника е да бжде разпространителъ на култура и просвета между селското население, същевременно да бжде трибуна, гдето да се изнасятъ и разискватъ въпроси отъ общественъ, стопански и икономически характеръ. Тенденцията на вестника е въ скромень масшабъ да бжде единъ съветникъ както на об-

щинскитѣ деятели, така и на селското население въ областта на общинскитѣ задачи и повседневния стопански животъ.

Въ тая областъ вестника е далечъ отъ да е постигналъ задачитѣ си. Причинитѣ за това сж много, но главнитѣ сж следнитѣ!

1. Ограничения тиражъ, поради бюджетни причини, 2. малкия му размеръ, понеже по-голямата частъ отъ вестника, който излиза въ осемъ страници, обикновено е заетъ отъ окръжни, обявления и пр. официални нареждания, 3. и най-главно малкия интересъ, който проявяватъ къмъ живота на вестника и неговото списване специалиститѣ въ окръга по разнитѣ финансово-стопански въпроси, общественицитѣ, и главно г. г. окръжнитѣ съветници, които макаръ и най-вещи изъ областта на функциитѣ на окръгъ, съветъ съ изключение на г. Председателя на Постоянната Комисия, който е написалъ нѣколко статии, до днесъ не сж написали два реда въ вестника.

Отъ разпределението на материала, което даваме по-долу ще се види ясната картина на положението на вестника:

Досега сж излезли 19 броя съдържащи 160 стр., отъ които 76 сж официаленъ характеръ и 84 съ разни статии, хроники, и други сведения — частенъ материалъ. Всичко има излезли статии 61 на стр. 72, останалитѣ 12 страници сж заети отъ хроника. Разпределени тия статии по видове сж следнитѣ: отъ общественъ характеръ — 15 статии на 15 и $\frac{3}{4}$ страници, по дейността на окръгъ. Постоянна комисия и съветъ 2 статии на 2 и $\frac{3}{4}$ страници, по скотовъдството 2 статии на 2 и $\frac{1}{2}$ страници, птицевъдство 1 статия на 2 страници, по тютюнопроизводството — 6 на 5 и $\frac{1}{2}$ страници, лозарство 1 статия на 1 и $\frac{1}{2}$ страница, земл. образование — 1 статия на 1 $\frac{1}{2}$ страница, земледѣлие 2 статии на 3 страници, земеделски култури — 4 статии на 4 и $\frac{1}{2}$ страници, горовъдство — 2 статии на 2 страници, пчеловъдство — 1 статия на $\frac{1}{2}$ страница, рибарство 1 статия на 1 страница, природоописание 2 статии на 1 и $\frac{3}{4}$ страници, занаятчийство — 5 статии на 7 страници, индустрия — 1 статия на 1 и $\frac{1}{2}$ страници, чужди прегледи 1 статия на половинъ страница, общинска политика — 5 статии на 9 страници, белетристика — 7 статии на 2 и $\frac{1}{4}$ страници и домашна медицина — 7 статии на 6 и $\frac{3}{4}$ страници.

Отъ тия 61 статии 43 сж оригинални и 18 заимствувани отъ други списания или вестници. Оригиналитѣ статии по авторство се разпределятъ както следва: на редакцията 15 статии, отъ председателя на Постоянната комисия 4, на трима агрономи 8, ветер. лѣкари — 1, чинов. пост. комисия — 6, окръгъ уч. инспекция — 2, окръгъ проверители

— 6, нар. представителъ — 1, всичко 43 статии, отъ които следва да се хоноруватъ 26 статии на 36 страници.

Отъ даденото разпределение на материала се вижда усилията на редакцията да се застъпятъ по-възможностъ всички отрасли — клонове на живота въ окръга, обаче безъ просветеното съдействие на окръгъ. деятели, а специално тия, които преко или косвенно сж свързани съ дейността на окръгъ. постоянна комисия, редакцията много малко може да постигне, ето защо последната си позволява да отправи молба къмъ г. г. Окръжнитѣ съветници, като хора призовани по силата на общественото довѣрие да ръководятъ сѣдбинитѣ и стопанския животъ на окръга, да отдѣлятъ отъ скъпото си време и изнесатъ въ вестника гледището си върху въпроситѣ, които интересуватъ нашия край. Сѣщия апелъ редакцията отправя къмъ г. г. инженеритѣ, лѣкаритѣ, лесничейтѣ, ветер. лѣкари, агрономитѣ, специалиститѣ и пр. технически лица да се притекатъ съ своето ценно перо въ помощъ на редакцията. Колонитѣ на вестника сж открити, както това бѣше манифестирано въ първия брой на вестника, и за всички общински и обществени деятели, които биха желали да изнесатъ въ вестника местнитѣ обществени и финансово-стопански въпроси.

Редакцията има вѣрата, че само при задружното усилие на всички деятели въ окръга вестника може да застане на оная висота, че да бѣде действително единъ ръководител на обществената мисль по въпроситѣ отъ най-разнообразенъ характеръ, които интересуватъ окръга и единъ добъръ съветникъ за нашия селянинъ.

Редакцията много съжелява, че по бюджетни причини тиража на вестника е ограниченъ, но има вѣрата, че при съдействието на поменатитѣ погоре лица, щомъ се подобри списването на вестника, за идущата година ще стане нужда да се удвои тиража, като за целта въ бъдещия бюджетъ ще предвидятъ необходимитѣ кредити.

Г. Г. Николиевъ, агрономъ.

Една екскурзия до Чехославия.

За да се запознаемъ по-отблизо съ напредъка, който тази близка и братска намъ страна е направила по земледѣлието и отраслитѣ му и отъ виденото извлечемъ полза за насокитѣ, които трѣбва да дадемъ и на нашето родно земледѣлие, Министерството на Земледѣлието изпрати 11 души български агрономи въ тая страна за да се запознаемъ по отблизо съ

нейнитѣ дребни, средни земледѣлски стопанства и кооперации.

На 8 септемврий напуснахме Ломското луванско пристанище и съ параходъ на 18 с. м. слезохме въ Чехословашкото пристанище Братислава, отъ гдето сѣщия денъ съ тренъ се отправихме за Прага — столицата на Чехославия. Понеже не бѣхме предизвестили леньтъ на нашето пристигане приеъмъ на гарата нѣмаше и чакъ на другия денъ, чрезъ нашата легация съобщихме въ тѣхното министерство за пристигането си. Къмъ нашата легация се аташираха двама тѣхни агрономи отъ Министерството, които следъ предварителенъ разговоръ за интересиющитѣ ни въпроси, изработиха маршрутъ по който ще извършимъ нашата екскурзия. Какво видѣхме въ Прага и другитѣ тѣхни градове нѣма да се сперимъ, тъй като разглеждането на градоветѣ и историческитѣ паметници не бѣше прямата наша цѣль.

Съ стѣпването на чехословашка земя първото впечатление, което бие на очи на всѣки идващъ отъ ориента е редътъ и голѣмата дисциплина, която владей въ всичкитѣ имъ учреждения. Митническа стража, полиция всичко това е стегнато едноформенно облечено разумно педантно внимателно и учтиво. Железници въ отлично състояние и персоналъ винаги учтивъ и охотно даващъ всѣкому вужднитѣ сведения при поискване отъ когото и да било. Властѣта се уважава отъ всички и нарежданята ѣ сж законъ за всѣкого. Не малко впечатление направи намъ факта, когато влизайки въ безразлично кое купе ти се обръща вниманието на надписа, че това купе е за непущачи, следователно въ него не може да се пуше. Книги, отпадъци отъ ядене, е не само забранено да се хвърлятъ въ вагона, но и това нареждане се строго съблюдава. Ако нѣкой по невнимание хвърли нещо на земята, съседа му счита за свой дългъ да му напомни, че тамъ не е мѣсто да се хвърлятъ непотребни вещи. Презъ едно пътуване въ бързината си да не изпуснемъ влака забравихме да предупредимъ кондуктора да ни намери мѣсто, влѣзохме въ вагонъ, определенъ за учаща се младежъ, която сутринъ отъ малкитѣ гари се качва за да отиде въ градчето на училище, намъ се направи бележка и много учтиво бѣхне помолени да преминемъ въ съседния вагонъ, гдѣто ни се освободиха мѣста; всичко това стана презъ време движението на влака. Гледайки прегъ прозорцитѣ на движуция се бързо влакъ, предъ насъ, като на кинематографъ се движеха згушени въ зеленина селѣща, хубаво разрабо-

тени ниви, разорани стърнища, зелени ливади и детелинища, свежи борови гори, зеленеючи се пространства отъ захарно цвекло и увѣхнали стебла на картофи, които вече се валяха. Докато въ словашко тукъ тамъ се срещаше узрела царевица и дѣбови гори, което още напомнимъ за нашата родина, въ Моравия и Чехия те изчезватъ съвършено и биватъ заменени съ захарно цвекло и борови гори. По полето работеха мъже, жени и дѣца. Мъжетѣ орѣха и косеха отавата, женитѣ и дѣцата събираха или вадеха картофитѣ. Презъ всякото време на пътуването си съ влака презъ целата страна пътища, шосета, а нѣкъде и синуиритѣ на нивитѣ сж осеяни съ овоци дървета, главно сливи и ябълки. Мери пустующо и необработени пространства не видѣхме, всички бедни и негодни за земедѣлски култури мѣста сж преработени въ хубави борови гори.

Отъ всичко гова кинематографическо представяне на страната, всѣкой си съставя първото мнение, което не се изменя и до край, а даже и подобрява, *че тукъ земята се владей отъ човѣка*, на всегжде виждашъ следи отъ успѣхъ неуморенъ човѣшки трудъ, който е преобърналъ тая страна въ една плодородна градина. Гледайки всичко това неволно всѣки съ тѣжа си спомня и представя другата картина — това което е въ насъ; незаорани стърнища, голи шосета унищожени и закалени гори, голи баири и буренясаи ниви и мнението е готово въ насъ: земята владей надъ човѣка или че природата владей още надъ човѣка.

Както казахъ, целѣта на екскурзията ни бѣше, да се запознаемъ съ тѣхнитѣ кооперации, дребни и средни стопанства и отчасти съ тѣхнитѣ учебни изпитателни институти.

(Следва).

Д. Весовъ.

Положението на нашитѣ земледѣлски индустрии.

Нашата страна, въ която главенъ поминѣкъ е земледелието, има отлични условия да развие преди всичко оная индустрия, която е тѣсно свързана съ земледѣлието. И действително, ние наблюдаваме единъ правиленъ развой на нашата индустрия, понеже най-напредъ се развила земедѣлскитѣ индустрии, като захарната, спиртната и пивоварната*). Това сж едни отъ нашитѣ най-едри,

*) Брашнената индустрия ще разгледаме въ специална статия, още повече, че при добиването на брашното не се развиватъ химически процеси, както при другитѣ три индустрии.

мощни индустрии, поставени на модерни начала и съгласно изискванията на техниката. Въ тия три вида индустрии има вложенъ повече отъ два милиарда лева инвентаренъ капиталъ и намиратъ прехрана голъмо число работници. Тѣхното производство задоволява напълно нуждитъ на страната по качество и количество, а споредъ капацитета на производството си тѣ сж годни и за износъ. Но тѣзи три наши индустрии, въпреки отличнитъ условия за развитие въ страната, понастоящемъ нѣматъ или иматъ слабо производство. Нѣкои отъ тѣхъ сж спрели напълно своето производство, а други сж намалили своята дейность.

Поради редъ причини, захарнитъ фабрики тази година сж въ бездействие. Докато имаме напоследъкъ едно постоянно увеличение на захарното производство, а именно презъ 1920 г. — 8,5 мил. кгр., презъ 1921 г. 12,9 мил. кгр. презъ 1922 г. — 16,4 мил. кгр. презъ 1923 г. — 24,4 мил. кгр. и презъ 1924 г. — 38,2 мил. кгр., тая година ние веднага се намѣрихме предъ факта на едно пълно негово спиране. Това спиране е пълно съ тежки последици за народното стопанство и фиска. Като акцизъ и общински налогъ върху захарното производство сж постъпили мин. година 235 мил. лева, които сега сж загубени за фиска. Едновременно съ това се наблюдава единъ вносъ на захаръ презъ 1923 год. отъ 2,2 мил. кгр. на стойность 33,8 мил. лева, Презъ 1924 г. — 1,6 мил. кгр. на стойность 24,3 мил. лева, а презъ първата половина на тек. година — 4 мил. кгр. за 52 мил. лева. Тоя вносъ на чуждестрана захаръ при наличността на достатъчно такава отъ мѣстенъ произходъ е едно неестествено стопанско явление и говори за една неефикасна въ покровителствено отношение индустриална политика на държавата.

Спиртнитъ фабрики сж спрели сжщо напълно своята дейность, понеже тѣхното производство е тѣсно свързано съ производството на захарнитъ фабрики. Спиртнитъ фабрики преработватъ меласата, която се получава като второстепененъ цененъ продуктъ при фабрикацията на захаръта. Износътъ на меласата е почти невъзможенъ и нейното преработване е наложително да стане въ страната. При туй положение, вмѣсто да наблюдаваме едно разширение на спиртнитъ фабрики, ние сме свидетели на тѣхното пълно спиране и при положение, щото на нѣкои отъ тѣхъ да се продава инвентарътъ, като желѣзо въ сурово състояние. Така, докато производството на спирта презъ 1921 год. бѣ 3,2 мил. литри, презъ 1924 г. то намалява на 1,7 мил. литри. Да се надѣемъ, че комисията, на която бѣ възложено да проучи прилагането на спирта, като моторно гориво, и въ състава на която влѣзоха нашитъ първи химици е

намѣрила едно правилно разрешение и съ това е дала възможность на спиртнитъ фабрики да излезнатъ отъ плачевното положение, въ което се намиратъ по настоящемъ.

Въ малко по-добро, обаче все пакъ въ тежко положение и въ пѣтъ на регресъ е и пивоварната индустрия. До като капацитета на всички фабрики е около 400,000 хектолитри, производството презъ 1924 г. е 216,547 хектолитри на стойность 230,9 мил. лева, отъ които 120,2 мил. лева, сж отъ акцизъ и общински налогъ. Разширение и увеличение на производството на пиво мжчно може да се постигне поради високата цена на малца и хмѣла, а сжщо тѣй и поради високата цѣна на водата (6 лева за кубикъ) и каменнитъ вжглища, но главно поради много високия акцизъ и общинския налогъ (555 лева за хектолитъръ пиво, 405 лева акцизъ и 105 лева общински налогъ). като причина и пречка за разширение и увеличение на производството безспорно е и това, че виното, макаръ и три-четири пѣти съ повече алкохолъ, не е обложено съ акхизъ. Поради тѣзи всички облагания отъ шестнадесеттѣхъ фабрични заведения презъ 1924 год. днесъ работятъ само единадесетъ. Останалитъ сж преустановили своята дейность.

И така, положението на тия три твърде важни земеделски индустрии е плачевно. Докато съ закона за насърчение на мѣстната индустрия се подпомага развитието и създаването на нови индустриални предприятия, ние виждаме стари, образцови и чисто земеделски индустрии, които обработватъ почти изключително сурови материали отъ мѣстенъ произходъ, да спратъ или намаляватъ своето производство. Дългъ е на държавата и на всички, които иматъ присърдце интереситъ на родната ни индустрия, да направятъ всичко за премахването на това положение.

в. „Слово“.

Износътъ на зърнени храни отъ Русия.

Предъ видъ очакваната тая година богата реколта на зърнени храни въ Русия, съветското правителство бѣ изработило единъ планъ за форсиранъ износъ на тия храни презъ есеннитъ месеци. Съ цель да подобри търговския балансъ на страната и да увеличи вноса на машини и фабрики, отъ които въ Русия се чувства голъма нужда. На тоя планъ на Съветитъ, обаче, както се е изразилъ неотдавна самиятъ „наркомфинъ“ (народний комисаръ финансовъ) Сокольниковъ „селанитъ противопос-

тавият свой собствен плащ". Този „селски плащ“ състои чисто и просто въ това, че руският селянин отказва да продава запасите зърно, съ които разполага, надявайки се по-късно, през пролетта, да получи за тях много по-добра цена от сегашната. Тая въра, че на пролет цените на зърнените храни ще се повишат била тъй голѣма въ нѣкои области въ Русия, че там селените дори закупвали храни, без да се нуждаят от тях, а други дори продавали добитъка си, за да могат да закупват по голѣми количества, разчитайки, че по-сетне ще успѣят да ги препродават двойно и тройно по-скъпо.

Тази интересна психология у руския селянин може да се обясни по нѣколко начина. За нейното затвърдяване е способствувало преди всичко усиленото търсене на храни от страна на агентите на правителството. Вждайки, какъ усилено се закупват и ангажирват храни, той си прави смѣтка, че нуждата от неговото зѣрно е голѣма и се задържа да продава, докато не получи по-добра цена. От друга страна нищо не кара руския селянин да продава, защото нѣма какво да купува. Въ страната царува „стоковъ гладъ“, тъй като съветската индустрия не успѣла да приготви на време поръчаните от разните мѣста стоки. Селянинът, прочее, чака да се явят стоките на пазара, та тогава да ликвидира съ реколтата: той не продава предварително, та да внесе парите си въ спестовната каса или кооперацията, както сж вѣрвали, че ще направи съветскитѣ управници, той е загубилъ всекаква въра и въ парите и въ кредитните учреждения. Най-сетне навѣрно и споменът от преживяните неотдавна гладни години способствуват за това въздържане по продажби на руския мужикъ.

Ако се сжди по сведенията, напоследък, които показват силно намаление въ руския износъ на зърнени храни и въ неустояване на поетите задължения за доставки въ странство, грѣбва да се заключи, че планът на съветското правителство за форсиранъ износъ е пропалъ предъ плана на селяните, решени да се въздържат от продажби.

НИКОЛАЙ ГР. НИКОЛИЕВЪ АДВОКАТЪ

Писалище ул. „Шуменска“ № 8
(срещу Постоянната комисия)
Телефонъ № 394 — Варна.

Х Р О Н И К А

Колко зърнени произведения ще изнесе Ромжия презъ тая год.

Рпоредъ ромжиската дирекция на статистиката, Ромжия ще изнесе отъ тазгодишната реколта следните количества храни:

жито	60,000	вагона
ржжъ	13,000	„
счмнкъ	40,000	„
овесъ	8,000	„

Царевича презъ тая година е посѣта на 3,750,000 хектара, отъ които се предполага да се добиятъ 750,000 вагона. Отъ тая царевича за вътрешно употребление сж потребни около 200,000 вагона, а за износъ ще останатъ 550,000 вагона. Всичко следователно може да се изнесе 670,000 вагона зърнени храни. Ако се предположи, че вагонътъ, (който се смѣта отъ 10 тона) отъ разните зърнени храни се продаде средно по 60,000 лей, а по-долу не може да се продаде средно, защото има и износно мито, доста високо. Ромжия ще получи отъ износа си четиридесетъ милиарда лей само отъ петте зърнени вида храни. Като се прибави и цената на износа на петролните произведения, дървения материалъ, животни, солъ и др. ще се добидъ най-голѣмия износъ, какъвто Ромжия отъ войната насамъ.

Житно тържище.

Варна, 19.XI.1925 г.

Продадени вагони:

- 5 вагона бобъ по 4.30—6.50 лв. кгр.
- 28 „ кукур. по 3.65—3.80 лв. кгр.
- 3 „ зимница по 5.75—6.32 лв. кгр.

Въ сравнение съ последните дни:

Зимница повишение 5—10 стот. на кгр.

Кукурузъ безъ изменение.

Бобъ по-слабо.

ГРАНИЧАРИ

(Продължение отъ брой 19).

Старши на поста бѣше младшия подофицеръ Петръ Хѣдевъ. Снаженъ, мургавъ, съ черни мустачки, той сѣкашъ отъ Бога бѣше надаренъ да командува и заповѣдва. Всички го почитаха и съ готовност изпълняваха заповѣдите му.

Отношенията съ гърците бѣха добри. Тѣ сѣщо идваха на нашия постъ и между граничаритѣ се водеше много смѣшенъ разговоръ на единъ българо-грѣцко-турски езикъ. Митрето даже беседваше съ тѣхъ на нѣмски, — много бѣше скитало, та много знаеше това момче.

Отъ началото на септемврий отношенията неочаквано се развалиха. Веднажъ когато трима наши войници отиваха къмъ грѣцкия постъ, тѣхния часовой ги посрещна сърдито и каза:

— Отъ днесъ да не сте стѣпили вече въ нашия постъ!

— Защо?

— Така е заповѣдано...

Чудятъ се нашитѣ момчета и недоумѣватъ:

— Каква муха ги е ухапала тия паликаре?

Горкитѣ български граничари! Даже и презъ ума имъ не минаваше, че тамъ, подъ стѣнитѣ на древния Акрополъ царува единъ Сервантесовъ герой, който мечтае за тригълната шапка на Бонапарта...

Веднѣжъ даже грѣцкиятъ подофицеръ каза на Петръ Хѣдевъ:

— Скоро ще бѣгате къмъ София...

— Защо?

— Ще настѣпваме...

Петръ Хѣдевъ го изгледа очудено — толкова невѣроятнo му се видѣ това. Па добави на шега:

— Виждамъ, че сте пошрѣклѣли... Намѣрили сте село безъ кучета!

И като вдигна приклада на пушката си, каза:

— Хемъ добре да си опичате ума, че после не знамъ какъ ще намѣрите вратата! Отъ този моментъ отношенията бѣха скѣсани. Нашитѣ удвоиха своята бдителностъ. Такива бѣха инструкциитѣ на началството. Замлѣкна сладкодумната гайда на Митрето.

Веднѣжъ, къмъ втората половина на октомврий, на изтокъ се чува топовни гърмежи. Мурджо лаеше като обезумѣлъ, а момчетата въ недоумѣние се спогледаха. Скоро разбраха, че гърцитѣ сѣ настѣпили въ наша територия. На грѣцкия постъ настана движение.

Капитанътъ предаде по телефона:

— Ако гърцитѣ настѣпятъ съ много сили ще се оттеглите назадъ постепенно!

— Слушамъ, г-нѣ капитанъ! — отговори Петръ Хѣдевъ.

Въ този моментъ отъ грѣцкия постъ се дадоха нѣколко изстрела. Единъ отъ джамоветѣ на нашето здание бѣше строшенъ отъ куршумитѣ.

— Въ орѣжие! — изкомандва старшията и войницитѣ грабнаха пушкитѣ.

И разбраха нашитѣ момчета, че наставатъ моменти на изпитание...

За славна смъртъ се готви войникътъ всѣкога. Да умирашъ подъ звука на трѣбитѣ, подъ сѣнката на полковото знаме, подъ погледа на своя началникъ, при близостта на своитѣ другари — това е героично и красиво. Историята ще запише подвига ти, поколенията ще го запомнятъ. Но да умирашъ самъ, откъснатъ отъ свѣта, безъ ободрителния погледъ на началника, заобиколенъ отъ многочисленъ противникъ, безъ никаква надежда за успѣхъ, ето това е жестоко и страшно.

Ето каква горчива чаша бѣше приготвила сѣдбата за нашитѣ граничари!

Нека спуснемъ завесата върху тая драма, която се разигра на скалистия връхъ!

Никой не може да я опише, защото никой не може да я види.

Само единъ разговоръ по телефона, воденъ между поста и заставата, може да даде приблизителна представа за страданията на достойнитѣ войници. Къмъ 12 часа по обѣдъ капитанътъ, слушайки пушечната стрелба на върха, пита по телефона:

— Какъ сте тамъ, Петръ Хѣдевъ?

— Държимъ се, г-нѣ капитанъ... гърцитѣ сѣ около рота...

— Ако атакуватъ, вие ще отстъпите!

— Слушамъ... Рано е още...

Къмъ 12 чаша сл. пл. капитанътъ пита:

— Какви сѣ тия гърмежи?

— Гърцитѣ хвърлятъ бомби, г-нѣ капитанъ?

— Напуснете поста и отстъпете!

— Слушамъ!

Следъ половинъ часъ:

— Що става тамъ?

— Обстрелва ни грѣцка артилерия. Ние сме въ поста...

— Защо не отстъпите?

— Не може, г-нѣ капитанъ... Поста е заграденъ.

Подиръ петъ минути телефонътъ звѣни нервно. Капитанътъ взема слушалката:

— Кой тамъ?

— Петръ Хѣдевъ...

— Какво има?

— Господинъ капитанъ, гърцитѣ насилватъ да влѣзатъ въ поста... чупятъ вратата... сбогомъ, г-нѣ капитанъ!

Капитанътъ хвърли телефонната слушалка и улови въ рѣже горѣщата си глава. И храбриятъ офицеръ, носящъ на тѣлото си три рани отъ Турканъ, зарада като дете за жестоката участъ на своитѣ славни момчета. Изъ неговитѣ очи, сѣкашъ капѣха кървавитѣ сълзи на България...

Варненска Окр. Постоянна Комисия.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 3386**

гр. Варна, ноемврий 1925 год.

Варненската Окр. Постоянна Комисия обявява за знание на интересующитѣ се, че въ с. Козлуджа, Варненска околия, открива нисше зимно земледѣлско училище.

Цельта на училището е да даде на възпитаницитѣ си теоритическа и практическа подготовка по всички отрасли на селското стопанство и то презъ това време, когато ще бждатъ свободни отъ стопанска работа — презъ зимата.

Курсътъ на училището е две годишенъ и учебната година ще трае 5 месеца. Датата на започването занятията, ще се съобщава допълнително.

Въ края на втората година се полага изпитъ и на издържалитѣ изпита ще се издава свидетелство за завършенъ курсъ.

Ще се изучаватъ следнитѣ предмети: земледѣлие и скотовѣдство общо и частно, лозарство, винарство, овощарство, земледѣлска икономия, земледѣлско смѣтководство, млѣкарство, скотолечение, зеленичарство, бубарство, пчеларство; земледѣлско законодателство, български езикъ, аритметика, геометрия съ чертане, химия, физика, ботаника и зоология.

За ученици се приематъ лица, които се занимаватъ изключително съ земледѣлие и клоновеѣ му, да не сж по-млади отъ 18 години и да иматъ най малко основно образование.

Кандидатитѣ за ученици трѣбва да подадатъ заявление до Дирекцията на училището, придружено съ следнитѣ документи:

- 1) Училищно свидетелство.
- 2) Кръщелно свидетелство.
- 3) Свидетелство отъ общината за имотното състояние на ученика или родителитѣ му.

Ученицитѣ ще живѣятъ на пансионъ

въ училището и ще получаватъ бесплатно храна, квартира, отопление и осветление.

При постѣпването въ училището, всѣки ученикъ трѣбва да носи съ себе си следнитѣ вещи: два чифта долни дрехи, 4 кърпи за носъ, 2 кърпи за лице, 2 чифта чорапи, обуца, постилка и завивка, възглавници, 2 чифта горни дрехи — за работа и празникъ.

Ученицитѣ следващи училището ще бжгатъ освободени отъ времена и редовна трудова повиностъ, ако се задължатъ 10 години да се занимаватъ съ земледѣлие и отраслитѣ му, въ свое или чуждо стопанство.

Председателъ: М. Бояджиевъ

Секр.-бирникъ: Г. Атанасовъ

Кара-агачско Селско Общ. Управление — Провансийско**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 2676**

с. Кара-агачъ, 16 ноемврий 1925 г.

Обявява се на интересующитѣ, че на 14 декемврий т. г. въ канцеларията на общинското управление отъ 8 до 10 часа пр. обѣдъ, ще се произведе публиченъ търгъ, съ явно наддаване, за продажба на една повредена желѣзна каса около 500 кгр.

Първоначалната оценка е 3000 лева.

Искания залогъ е 10%.

Всички разноски за публикация и гербовъ налогъ сж за смѣтка на конкурента.

145—1—1

ОТЪ КМЕТСТВОТО.

Николаевско Училищно Настоятелство — Варненско.**ОБЯВЛЕНИЕ****№ 18**

с. Николаевка, 15 октомврий 1925 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 20 декемврий 1925 год. въ 9 часа сутриньта, въ училищната канцелария ще се

произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ за време отъ 1 януаруй 1926 год. до 31 декемврий 1927 година следнитѣ недвижими имоти.

1) Нива въ мѣстността „Капаклията“, 8 парцела отъ 42 декара.

2) Нива въ мѣстността „Стари турски гробища“ отъ 12 декара.

3) Нива въ мѣстността „Ибрямова чешма“ отъ 6·7 декара.

4) Нива въ мѣстността „Чорбаджиевъ мостъ“ отъ 22·6 декара.

5) Нива въ мѣстността „Дърварски пжтъ“ отъ 1·8 декара.

6) Нива въ мѣстността „Чуката“ отъ 17·2 декара.

7) Нива въ мѣстността „Трапищата“ отъ 2·2 декара.

8) Нива въ мѣстността „Сърта“ отъ 16· декара.

9) Нива въ мѣстността „Ени-махле“ 28·4 декара.

10) Нива въ мѣстността „Козлуджанския пжтъ“ отъ 16·8 декара.

Залогъ за правоучастие въ търга 100%.

Законъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки денъ при главния учителъ.

144—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Хасърджишко Училищно Настоятелство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 16

с. Хасърджикъ, 7 ноемврий 1925 г.

На 7 декемврий 1925 год. отъ 8 до 12 часа преди обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на наематели експлоатацията на следнитѣ имоти, принадлежащи на Хасърджишкото училищно настоятелство за време отъ 7 декемврий 1925 год., до 7 декемврий 1927 год., а именно:

1) Нива въ мѣстността „Каменната могила“ отъ 5·3 декара.

2) нива въ мѣстността „Пашаитския пжтъ“ отъ 10·4 декара.

3) Нива въ мѣстността „Яйкжна“ отъ 50·5 декара.

4) Нива въ мѣстността „Могилитѣ“ отъ 3·5 декара.

Първоначалнитѣ оценки на наема на горнитѣ имоти възлиза на 180 лева на декаръ за целия наеменъ периодъ.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 100% върху първоначалнитѣ оценки.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ предприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Публикацията на настоящето е за смѣтка на наемателитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Председателъ: Т. Вълчевъ.

142—1—1

Касиеръ: А Яневъ.

Марковско Училищно Настоятелство — Варненско.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 11

с. Марково, 13 ноемврий 1925 год.

Обявява се на интересующитѣ, че на 25 октомврий 1925 г. отъ 8 до 12 часа въ помещението на Марковското първоначално училище ще се произведе търгъ съ явно наддаване за отдаване подъ наемъ на 13 парчета училищни ниви и единъ дюкянъ.

Наемния периодъ — 2 години, начиная отъ 1 януарий 1926 год. до 31 декемврий 1927 год.

За правоучастие въ търга се изисква 100% залогъ върху първоначалната оценка, която ще се опредѣли въ деня на търга.

Публикацията и гербовия налогъ сж за смѣтка на наемателя.

143—1—1 ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.